

**Totius Iuris Canonici Compendium, Siue, Brevis Summa In
Quinque Libros Decretalium Sacri Concilii Tridentini
Decretis Accommodata**

In Qua Iuris Canonici Primae Institutiones, seu Elementa ita traduntur, ut
plurima breuiter ac decisiuè explicentur, & Canonum, Glossarum, ac
Doctorum receptorum auctoritate communiantur ...

**Axel, Johannes Honorius van
Coloniae Agrippinae, 1656**

De ordinatis Episcopo qui renunciat episcopatu, vel excommunicato.
Titulus XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61552](#)

dum de preb. Tum etiam quia in ipsius ordinis collatione, prior diaconorum, qui Episcopo iuxta morem ecclesie assistit, dicit, postulas sancta mater Ecclesia hunc diaconum, vel subdiaconum, ad onus presbyteratus, vel diaconatus assumi, & episcopo interroganti, si eum cognoverit esse dignum, idem respondit, quod quantum humana fragilitas nosse sinit, & scit, & testificatur illum ad huiusmodi onus officij esse dignum, & vno hoc tit. cum illum, quem indignum non nouit ex praemissio examine, dignum debeat reputare: d.c.1. hoc tit.c.dudum de presumpt. l. seruos ff. de manum. testam. neque est versimile Concilium Tridentinum ista iura tollere voluisse, per impositionem diligenteris scrutinij episcopo, l.praincipius in fine C.de appell.l.sancimus C.detestam. gloss. in d.c. de multa in fine gloss. magna de prob. & ibi Can. Tenerur & ordinandus in scrutinio, non omnia crimina prodere, sed ea tantum, quae impediunt ordinis quem lassipit, executionem; quaeque, si non impediunt ordinis executionem, sunt notoria; vel ordinandus de eis est diffamatius, c. ex paenitentibus 50. dist. & ibi gloss. & Archid.num.3. Gemin.num. 2. præpos. num. 3. ratione periculi animarum; Innoc. in c. inquisitionis n. 4. de accusat. Pan. in o. 2. sub num. 18. &c. & hec dicta &c. de confess. & quia venit voluntariè, nocerei confessio in hoc solo, quod non admittitur ad ordines, & ex ea non potest puniri quia facta est in foro, quasi iudiciali, & ad hoc non fuit actum; c. hec quippe & ibi gloss. in verbo suffragani 3. quest. 6. c. 1. de except. & ibi gloss. pen. & D.D. c. ex paenitentibus, & ibi gloss. in verbo non prodidit in fine 50. dist. & ibi Gemin. n. 11. 7. Ordinati ab illo que examinatione, etiam si sint in omnibus idonei, tam ad maiores, quam minores ordines, & examinati, qui in tempore ordinationis, sua tacuerunt crimina, im-

pedientia ordinis executionem, postea per alios detesta deponuntur, non ab Episcopo, qui eos ordinavit, cum & ipse debeat deponi, sed ab eius superiore, c. fin. & ibi gloss. 1. & 2. ac marg. 24. dist. c. tantis & c. si quis sine 81. dist. Episcopus & scienter ordinans 6 indignum, priuandus est potestate conferendi ordines omnes, vel eum in quo deliquit; si ignoranter ordinauerit, non punitur, c. ex paenitentibus, & ibi Prepos. 15. Gemin. 50. dist. c. qui ecclesiasticus & ibi gloss. 1. 36. dist. & ibi Gemin. & Prepos. duas referunt opiniones supra script. tenerur que ecclesiae ad interesse ad similitudinem magistratus, qui minus idoneo tutelam pupilli commisit, Anch. in clem. 1. in vlt. notab. de at. at. qualit. & c. Felin. in c. si quando num. 7. de rescript. per l. 1. §. si pupilli vers. vsque adeo ff. de tut. & rat. dist. 1.

De ordinatis ab Episcopo qui renunciavat episcopatu, vel excommunicato.

Titulus XIII.

S V M M A R I A.

- 1 Episcopus qui renunciavit loco tantum, rogatus ab aliquo Episcopo minores & maiores ordines confere.
- 2 Episcopus qui renunciavit dignitati minores ordines confere, non maiores.
- 3 Episcopus simpliciter renuncians, presumitur renunciasse loco tantum.
- 4 Ordinatus ad sacros ordines ab Episcopo, qui renunciavit dignitati, ipso iure executionem officij non habet, & quis cum eo dispensest.
- 5 Ordinatus ab episcopo excommunicato recipie characterem, sed non ordinis executionem, & quis cum eo dispensest.
- 6 Excommunicati maiori excommunicatione sufficientis sacros ordines pena, & quis cum eo dispensest.

L 3:

DICTUM

DICTVM est superius titulo de renunciatione, Episcopum ex certis causis posse renunciare, ideo in tractatu ordinandorum, ponit de ordinatione eius qui renunciavit, † si quidem loco tantum, potest rogatus ab aliquo Episcopo, omnes ordines conferre; si † loco & dignitati, sive ordini, potest minores ordines conferre, non maiores: quia huiusmodi ordines à non Episcopis quandoque conferuntur, c. 1. hoc tit. 3. Aut simpliciter † renunciavit, & præsumitur renunciatio loco tantum, Pan. in d. c. 1. num. 8. But. num. XII. 10. And. num. 3. & Can. ne præsumatur criminolus, c. unico & ibi gloss. fin. de scrutin. in ord. fac. quia qui renunciavit dignitati, præsumitur hoc facere propter crimen, c. post translationem §. fin. de renunciat.

4. Per † renunciationem ordinis seu dignitatis, censetur renunciatum executioni ordinis, d.c. post translationem & ibi gloss. in verbo ordini, charactere retento, quia est indelebilis: 1. qu. 1. c. quod quidam &c. c. si forte militia & licet 32. q. 7. Secundum Canonistas Episcopatus est ordo, & imprimis characterem gloss. in verbo Episcopus in salutatione libri 6. & ibi DD. c. cleris 23. dist. Secundum Theologos non habet characterem, sed annexatur characteri presbyterali, eumque ampliat ad reseruata Episcopo, c. legimus 93. dist. c. quanto de consuet c. olim. 95. dist. In episcopo duo iura concurrunt, ius dignitatis episcopalium, cohærens personæ, quæ habetur per consecrationem, & administrationis ius, cohærens loco, quæ habetur per confirmationem; c. transmissam de elect. & non sunt inseparabiliter connexa, unde vni potest renunciari, sine alio, si inchoetur à loco, quo casu potest ea quæ sunt ordinis, quoad habitum, non quoad exercitium; quia caret subditis, nisi in illis sibi integretur, per inunctionem alterius Episcopi, qui habet exer-

citum, Pan. in d. c. 1. num. 1. & 2. & ibi Butr. in princ. hoc tit. Renuncians dignitati episcopalii non propterea eam, quoad potestatem ordinandi, perdit, quia ordinando characterem imprimit, sed non tribuit semper exercitium: aut enim à tali aliquis suscepit ordinis minores, & potest in illis deseruire, sive scienter, sive ignoranter suscepit ac ad maiores ordines promoueri: Sane † si quis ab eodem sacros ordines receperit, executionem officij ipso iure non habet; quia suspensus est, qui à suspensi recipit ordinem, & si ab eo scienter illos receperit dispensat solus Papa: si ignoranter (nisi ignorantia fuerit crassa, qua æquiparatur scientia, in his, in quibus agitur de defœtu potestatis) Episcopus super executione dispensat, c. 1. hoc tit. vers. si enim à tali, cum fuerit in culpa recipiendi ordines ab Episcopo non suo, c. Lugdun. 9. quest. 2. In conferente ordinem considerantur tria, character ordinis, habitus dignitatis episcopalium, & exercitium residens in administratione: habens hæc tria confert characterem, habitum, & executionem: qui renunciavit dignitati episcopalium duo ultima amisit, & ideo executionem tribuere non potest, sed necessaria est dispensatio, Pan. in d. c. 1. num. 3. arg. 6. statutum 1. §. sicut 1. quest. 1. Episcopus excommunicatus est extra ecclesiam, retinet characterem, & illum potest conferre seruata forma ecclesiæ, c. fin. & ibi gloss. fin. hoc tit. c. per illicitam in fine ab excommunicato &c. seq. 9. quest. 1. Sed non habet executionem, ideoque illam dare non potest, sive scienter sive ignoranter ordinatis, c. qui perfectionem & ibi gloss. c. ventum est 1. q. 1. quomodo de consecrat. dist. 4. c. 1. & ibi gloss. in verbo irritas de schismat. & ord. &c. & ibi Pan. Sed opus est dispensatione: siquidem scienter quis recepit ordinem ab excommunicato, super executione dispen-

pensat solus Papa; si ignoranter dispensat episcopus, c. fin. hoc tit. c. fin. de schism. &c. & ibi Pan. & Can. non tamen delinquens, qui non potest cum ordinato à te in excommunicatione dispensare, etiam postquam fuit absolutus, & receptus in suo ordine, i. q. s. c. praesentium & ibi gloss. in verb. fratrum & Can. gloss. fin. in c. fin. de schismat. & ord. &c. Excommunicato † maiori excommunicatione si conferatur ordo, imprimatur ei chara & ter, c. cum illorum & ibi gl. in verb. ordinibus de sent. excommunic. verum taliter excommunicatus, recipiens ordinem, si clericus est secularis, depositur ab ordine suscepito, & cum eo folius Papa dispensat, siue excommunicatio erat talis, quod eius absolutio referuabatur Papæ, siue etiam erat talis, quod ab ea poterat absoluere Episcopus, c. 3. & 4. de cleric. excommun. &c. ministrant Pan. in c. cum illorum nume. i. de sent. excomm. c. 1. & 3. de eo qui furt. ord. suscepit. & Episcopus cum eo non potest dispenseare, etiam si intraret religionem: Pan. in c. innotuit sub numer. 3 de eo qui furt. ord. suscepit. si est regularis, suspensus est ab executione ordinis, & dispensat cum eo Abbas, quando ignorantia est probabilis, d. c. cum illorum §. fin.

De ætate, qualitate & ordine præficiendorum.

Titulus XIV.

S V M M A R I A.

1. Etas viginti quinque annorum determinata est in dignitatibus inferioribus curatis, & parochialibus ecclesias.
 2. Etas viginti duorum annorum in dignitatibus & personatibus non curatis.
 3. Attinctio etatis quatuordecim annorum sufficit in beneficis simplicibus, & Canoniciatibus Collegiorum etiam insignium,
- & in dimidijs portionibus cathedralium eccliarum.

4. Etas viginti duorum annorum in Canoniciatibus, & portionibus cathedralium eccliarum requiritur.
5. Super ætate in dignitatibus quis dispenseat.
6. Etas requisita in Prioratibus regularibus, aut 25. aut 20. annorum.
7. Doctoratus vellicentia gradum quanam beneficia requirant.
8. Ordo subdiaconatus requiritur in assumendo ad parochiam ecclesiam, in ceteris beneficiis ordo ad validitatem prouisionis non exiguntur, sed sufficietas in beneficio requisita.
9. Clerici compelluntur ad percipiendos ordines à Canonibus.
10. Item ab Episcopis cum distinctione, an obtenta per eos beneficia habeant annexos sacros ordines vel non.
11. Ordinationum recusationis causas canones ponderant, quando beneficia per clericos obtenta non habent ordines annexos.
12. Monachi admonitionem Abbatis ad omnes sacros ordines promouentur.
13. Facultates de non promouendo ad annum suffragantur.

Dicto de ordinatis dicendum est de præficiendis, de ætate, qualitate, & ordine requisitis in ecclesiis siue promotis ad cathedralibus, regulares, & collegiatas ecclesias, dictum est supra titulo de elect. In dignitatibus inferioribus, curatis, & eccliarum parochialibus, determinata est etas 25. annorum, in qua sufficit, quod ultimus annus sit caput, c. cum in cunctis §. inferiora de elect. c. nemo de elect. in 6. cap. cum dignitates sess. 24. gloss. fin. in c. indecorum hoc tit. late Pan. in c. præterea numero 85. & seq. hoc tit. & collationibus qui non attigerint 25. annum facta, virtibus omnino carerit, c. licet. canon de elect. d. c. nemo. Ad ceteras dignitates, vel persona-

tus,